

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2016. április hó 27. napján megtartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A kábítószer birtoklásának büntette miatt **a vádlott** ellen indított büntetőügyben a **Szegedi Törvényszék** 2015. szeptember hó 24. napján nyilvánosan kihirdetett **1.B.793/2014/43.** számú ítéletét **megváltoztatja** az alábbiak szerint:

A szabadságvesztés tartamát **6 (hat) év 6 (hat) hónapra**, a kiutasítás tartamát **7 (hét) évre**

e n y h í t i .

A szabadságvesztést **börtönben** rendeli végrehajtani.

A Bűnügyi Szakértői és Kutató Intézetnél az elkobzott kábítószer nyilvántartási száma:
29200-801/S-429/2013.

A Bjk.378/2014/1. tétel alatti 1 db Galant márkájú számszörös bőrrönd **elkobzását mellőzi**, annak **lefoglalását megszünteti** és megállapítja, hogy az az **állam tulajdonába kerül.**

Az elsőfokú eljárásban felmerült összesen **1.175.075,-** (egymillió-egyszázhetvenötezer-hetvenöt) forint bűnügyi költségből a vádlottat **546.317,-** (ötszáznegyvenhatezer-háromszáztizenhét) forint megfizetésére kötelezi, míg **628.758,-** (hatszázhuszonnyolcezer-hétszázötvennyolc) forint bűnügyi költséget az állam visel.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

A vádlott által 2015. szeptember 24. napjától 2016. április 27. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztésbe.

A másodfokú eljárásban felmerült 332.808,- (háromszázharminckettőezer-nyolcszáznyolc) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság a vádlottat kábítószer birtoklásának büntette [Btk. 178. § (1) bekezdés 5. fordulat, (2) bekezdés c) pont] miatt 9 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 9 év Magyarország területéről kiutasításra ítélte.

Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról, egyben megállapította, hogy a vádlott a szabadságvesztésből legkorábban a kétharmad rész kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Rendelkezett a bűnjelekről és az eljárás során felmerült 1.096.408,- forint bűnügyi költségből a vádlottat 505.677,- forint megfizetésére kötelezte, 580.731,- forintról megállapította, hogy azt az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a vádlott és a védő jelentettek be fellebbezést elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében.

A fellebbezési nyilvános ülésen a vádlott és védő egyezően fellebbezésüket módosítva csak enyhítés vonatkozásában tartották fenn.

A fellebbviteli főügyészség a tényállás kiegészítése mellett az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés pontosítása mellett.

A módosított fellebbezések vonatkozásában az ügyész a nyilvános ülésen akként nyilatkozott, hogy a büntetés enyhítését nem ellenzi.

Az ítélet tábla a módosított fellebbezéseket alaposnak ítélte.

- o -

Az ítélet tábla az első fokú ítéletet és az azt megelőző eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján felülbírálván megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértést nem követett el.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges körben lefolytatta, az általa beszerzett valamennyi bizonyítékot a mérlegelési körébe vonta - a vádlott akkor még tagadó vallomására figyelemmel - azok okszerű és logikus mérlegelésével megalapozott tényállást állapított meg.

Azt az ítélet tábla - az iratok egybehangzó adatai alapján - figyelemmel a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjára - azzal egészítette ki, hogy a vádlott [anyanyelv megnevezése] anyanyelvű.

Kiegészítette továbbá, hogy az 1620 gramm teljes hatóanyag tartalom a különösen jelentős mennyiség alsó határát - mely 1200 gramm - meghaladta, annak 135%-a, azaz 1,35-szöröse.

A vádlott az utolsó szó jogán a bűncselekmény elkövetését beismerte és megbánta.

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása hiánytalan, azt az ítélet tábla a fenti kiegészítésekkel határozatának alapjául elfogadta.

Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból helyesen vont következtetést a vádlott bűnösségére és a cselekményt a törvénynek megfelelően minősítette.

Az elsőfokú bíróság által értékelt bűnösségi körülményeket a másodfokú bíróság annyiban

egészítette ki, hogy további enyhítő körülmény, hogy a vádlott bűnösségét elismerte, azt megbánta, valamint az időmúlás, hiszen a bűncselekmény elkövetése óta most már több mint két év eltelt.

A vádlott által elkövetett bűncselekményt a törvény 5-15 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni, a büntetés kiszabása során irányadó középérték 10 év.

A különösen jelentős mennyiség vonatkozásában a törvény csak annak alsó határát határozza meg, a felső határát nem. E mennyiségnél már nincs súlyosabban minősülő cselekmény a mennyiségre figyelemmel. Így a tényleges mennyiséget az ítélőtábla álláspontja szerint a büntetési tartam meghatározása során kell figyelembe venni.

A büntetés kiszabása során az ítélőtábla figyelemmel volt a hasonló ügyekben hozott határozatokra, valamint a jogalkotó teljes szigorára, amely megnyilvánul a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmény büntetési tételében, illetőleg, hogy maga a jogalkotó sem tesz különbséget drog és drog között. Azonban a társadalmi és a használókra mért hatását tekintve, az ítélőtábla álláspontja szerint nem közömbös, hogy az elkövetés tárgya heroin, szintetikus drog vagy - mint jelen ügyben - kannabisz. Nem hagyható figyelmen kívül, hogy vannak könnyű és kemény drogok, továbbá az sem, hogy vannak az Európai Unión belül olyan országok, ahol a könnyű drogok használata bizonyos szabályok mellett megengedett (például Hollandia).

Mindezen szempontokat is figyelembe véve az ítélőtábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés túl súlyos, ezért annak mértékét 6 év 6 hónapra, a kiutasítás tartamát 7 évre enyhítette.

Figyelemmel arra, hogy a vádlott a cselekmény elkövetésekor a huszonnegyedik életévét éppen hogy betöltötte, mely életkor az ítélőtábla gyakorlatában a fiatal felnőtt kor felső határa, erre és a büntetés kiszabása során figyelembe vett enyhítő körülményekre úgy ítélte, hogy a Btk. 35. § (2) bekezdése alapján eggyel enyhébb végrehajtási fokozat, börtön meghatározása indokolt.

Az elsőfokú bíróság helyesen rendelkezett a feltételes szabadságról, valamint az előzetes fogvatartás szabadságvesztésbe történő beszámításáról.

Helyesen járt el akkor is, amikor a kábítószer elkobzásáról rendelkezett, azonban nem jelölte meg a szakértői intézet nyilvántartási számát, ami alapján az beazonosítható, ezért azt a másodfokú bíróság pótolta.

Tévedett azonban amikor a kábítószer szállítására használt bőröndöt elkobozta és annak indokát sem adta.

A Btk. 72. § (1) bekezdés c) pontja értelmében el kell kobozni azt a dolgot, amelyet a bűncselekmény befejezését követően a dolog elszállítása céljából használtak.

Jelen ügyben nem erről van szó, a bőröndöt nem a cselekmény befejezését követően használta a vádlott, a szállításra egyébként használt eszköz elkobzására pedig nincs lehetőség, e vonatkozásban egységes a bírói gyakorlat és az ítélőtábla bírói tanácskozása is e kérdésben ekként foglalt állást (BH 1990. évi 364. számú és 1994. évi 466. számú jogesete).

Ezért a bőrönd elkobzását a másodfokú bíróság mellőzte, annak lefoglalását a Be. 155. § (1) bekezdése alapján megszüntette, és megállapította, hogy az a Be. 155. § (6) bekezdése alapján az

állam tulajdonába kerül, hiszen a börtönd nem a vádlotté, az kétségtelenül mást illetne, de a kiléte e személynek nem állapítható meg.

A büntügyi költséget illetően az ítéletábra osztotta a fellebbviteli főügyészség álláspontját abban, hogy a tanúk meghallgatásával összefüggésben a tolmácsolással felmerült büntügyi költség a vádlottat terheli, hiszen csak a vádlott meghallgatásával összefüggésben felmerült tolmácsolás és fordítás díját viseli az állam.

Ezen felül az elsőfokú eljárásban további büntügyi költség is merült fel, így ennek figyelembe vételével az ítéletábra megállapította, hogy az elsőfokú eljárásban összesen 1.175.075,- forint büntügyi költség merült fel, melyből a vádlottat 546.317,- forint megfizetésére kötelezte a Be. 338. § (1) bekezdése alapján, míg 628.758,- forintot az állam visel a Be. 339. § (2) bekezdése alapján.

A kifejtettekből következik, hogy az ítéletábra a fellebbezéseket alaposnak ítélve, az első fokú ítéletet a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A vádlott által 2015. szeptember 24. napjától 2016. április 27. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította.

A másodfokú eljárásban a fordítással és tolmácsolással felmerült 332.808,- forint büntügyi költséget a Be. 339. § (2) bekezdése alapján az állam viseli.

Szeged, 2016. április hó 27. napja

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke

Sefta Márta dr. sk.. Cserháti Ágota sk.
a tanács tagja, előadó a tanács tagja

A Szegedi Ítéletábra Bf.I.1/2016/25. számú ítélete és a Szegedi Törvényszék 1.B.793/2014/43. számú ítéletének jelen ítélettel meg nem változtatott része a jelen ítélet folytán a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2016. április 27.

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke